Albertus <Magnus>: Sermones de tempore et de sanctis
Köln: Arnold <ter Hoernen>, 24. Dez. 1474 Seite 91

īfirmū visitaȓe et īcarcerati āgusti
as subleuaȓe. Et bñ mia oleo cōpaȓ
Sicut em̄ oleū lenificatiuū ē doloꝝ
ita ecia͂ deꝰ ꝑ eleōsinas et opa mie
placaȓ et pc͂atrici aīe ꝓpiciaȓ. Per
par turtuꝝ sigȓ duplex ieiuniū a ci
bis materialibꝫ et ieiuniū a mūdali
bꝫ gaudijs atqꝫ voluptatibꝫ. Turȓ
em̄ amisso cōpare suo ieiunat ab oi
bus gaudijs in q̊bꝫ alie aues delc͂a
ri ꝯsueuerūt. Per duos pullos colū
barū notatur oracō plena gemitibꝫ
Duplici quippe de causa gemȇ debet
penitēs ut columba. tum qꝛ deū grauiȓ
exacerbauit. tū qꝛ semetipsum plu
ribꝫ bonis spoliauit Per decimā simi
le oleate figuāȓ deuota adimpletio
decē p̄ceptoꝝ dn̄i. Sicut em̄ panis si
milagineus cor hoīs ꝯfortat et sicut
oleū ardēs in lampade domū illumi
nat et ecia͂ oibꝫ alijs liq̊ribꝫ supferȓ.
Sic ecia͂ decē p̄cepta dn̄i quemlibet
xp̄ianū in terris cōtra dyabolū robo
rant et cōfortant ipm̄qꝫ in celis cla
rificāt et sup thronos regales exal
tant. Rogate ergo dn̄m ut sic nos a
pc͂oꝝū lepra purificare digneȓ ne be
atoꝝ societas nob̄ in posteꝝ denegeȓ
Qd̄ nob̄ p̄staȇ ⁊c. 18

¶ Dominica quarta post ephiam

Domine salua nos ꝑimus. ma
thei viij. ¶ Quatuor sūt hic
pn̄cipaliter notāda. Primū ē quis
sit ille a quo saluacō postulaȓ. Se
cūdū ē quid ꝑ discipulos q̄ se salua
ri petierūt intelligaȓ. Terciū ē in qui
bus casibꝫ hō indigeat ut ei subsidi
um saluacōis afferaȓ. Quartū ē q̄
bꝫ etnā saluacō scp̄tuȇ testioio ꝓmit
taȓ. ¶ De p̄mo nō qꝫ ih̄s ē ille quē

oīs hō ꝓ saluacōne sua sollicite debꝫ
inuocaȇ. vn̄ ipe dȓ ysa. xliij. Ego do
minꝰ deꝰ tuus saluator tuꝰ. dȓ ecia͂
ioh̄. iij. ipe dei filiꝰ de seipo. Non mi
sit deus filiū suū ut iudicet mūdū. ꜱ
ut saluetȓ mūdus ꝑ ipm̄. Hūc salua
torē petierūt oēs pr̄iarche et ꝓphete
ꝓpȇ qd̄ ysayas i ꝑsoā eoꝝ sic ait xlv
c. Rorate celi desup et nubes pluant
iustū apiaȓ tra et germinꝫ saluatorē
Per celos intelligūȓ pr̄ et filiꝰ a spi
ritus scūs Per nubes āt mia et veri
tas figurāȓ. Per trā quoqꝫ notaȓ
btā vgo maria. Orāt igiȓ sci p̄res vt
celi roraȇ dignēȓ id ē ut pr̄ et spūs
emittāt filiū. qꝛ patus erat ad mit
tendū. rogant ecia͂ ut nubes pluant
iustū id ē ut mia et veritas e celo de
ducāt dei filium Mia quippe inuita
uit filiū ut ꝓmittȇt se venturꝫ. Veri
tas vo cōpulit eū ut exsoluȇt ꝓmis
sū. Decet em̄ ut in dei filio veritas in
ueniaȓ. Precāȓ ecia͂ sci pr̄iarche ac
ꝓphete ut btā vgo q̄ ē terra grā ple
na apiaȓ ꝑ deuocōnē et ꝑ cōsensum
fidei ad verba āgeli qui dicturꝰ erat
ei qꝫ ꝯceptura͂ essꝫ filiū dei ut sic germi
net. i. pariat saluatorē tociꝰ mūdi.
De scd̄o nō qꝫ ꝑ discip̄los ih̄u intelli
guntur boni xp̄iani. Sicut em̄ boni
discipuli magistrū suum sequūtur.
eiusqꝫ preceptis obediunt. Ita ecia͂
xp̄iani debent ih̄m sequi ac manda
tis eius obedire Sed quorsum debe
mus sequi ihesum: Certe in ecciam
vn̄ dr̄ in pn̄ti euāgelio Qz ascendēte
ih̄u i nauiculā secuti sūt eū discipuli
eiꝰ. Per nauiculā scā ecc͂a figuraȓ.
Sic em̄ nauicula i pn̄cipio et ī fine
stricta ē ⁊ āgusta i medio spacic sa

Domine salua nos perimus Math octauo [In omnibus angustijs ac tribulationibus ... domini nostri ihesu xpi
inuocamus. quia ut dicit paulus. 2. ad cor. 3. Non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis tanquam ex nobis
sufficiencia nostra ex deo est. Cum igitur ex deo est ipsum inuocamus. Unde inquit beatus Augustinus in libro soliloquiorum
Tu quippe es deus meus suauior omnibus miserationibus. Ventus est vita mea super terram. ne irascaris si rediimus quoniam
tu nosti figmentum nostrum. nimis deus ineffabilis fortitudinis contra folium quod a vento rapitur ostendis potentiam
tuam. audiuimus ... tua si ergo vis potes me saluare. ego autem si velim non possem. hec ille. Bene ergo
dixerunt discipuli Domine etc.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-183/0091
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt